

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀπευθύνεται:
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθ ἡ ν α ς

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταί ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1899 ἕως 15 Μαρτίου 1900 Ὁρεῖλουν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσιν συνδρομηταὶ νὰ προαποστείλῃσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶναι τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ὀκταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Ζητήματα ἐκκρεμῇ πρὸ πολ-
Πολλὰ λοῦ ἀπασχολοῦσι τὸ Οἰκου-
μενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ τὴν
περὶ αὐτὸ Ἱερὰν σύνοδον. Ἀφορῶσι δὲ ταῦτα
τὰς σχέσεις τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὴν κυ-
ριαρχον Πύλιν ἐνεκα τῆς μὴ ὀριστικῆς δια-
κανονίσεως πολλῶν υποθέσεων ἢ τὰς σχέσεις
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου πρὸς τὰ
λοιπὰ τρία Πατριαρχεῖα. Ἐπὶ τοῦ παρόν-
τος δὺο εἶνε τὰ σπουδαιότερα ἅτινα πρέπει
νὰ προκαλέσωσι τὸ ἐνδιαφέρον παντὸς Ἑλ-
ληνος, οὐχὶ μόνον ἐκ τῶν οἰκουμενικῶν ἀλλὰ καὶ
τῶν ἐν τῷ ἐλευθέρῳ ἑλληνικῷ Βασιλείῳ. Τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς
τοῦ πατριάρχου Ἀντιοχείας τείνει νὰ λάβῃ
διαστάσεις μεγαλειτέρας καὶ ἀγνωστον εἰς
ὅποιαν ἐπὶ τέλους ἀπόφασιν θὰ προβῇ τὸ
Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον. Μέχρι τινὸς ἡ
Πύλη ἐφαίνετο διατεθειμένη νὰ μὴ ἀναγνω-
ρίσῃ τὸν παρανόμως ἐκλεγέντα Σύρον πα-
τριάρχην ὑπεῖκουσα ὅμως, ὡς ἐγγράφῃ, εἰς
ἐνεργείας τοῦ Ρώσου πρεσβευτοῦ δὲν ὑπο-
στηρίζει πλέον τὰς ἀξιώσεις τοῦ Οἴκου.
Πατριαρχείου. Ἡ ἐνέργεια δὲ τῆς ρωσικῆς
πολιτικῆς εἰς τὴν ἀναγνώρισιν ἢ μὴ τοῦ πα-
τριάρχου Ἀντιοχείας ἀποτελεῖ θέμα ἐνδια-
φέρον πάρα πολὺ τὰς ἐξωτερικὰς υποθέσεις
αὐτῆς. Ὡς εἶνε γνωστὸν, ἡ ρωσικὴ κυβέρ-
νησις πειράται παντὶ σθένει νὰ ἐπικρατήσῃ
εἰς τὰς χώρας τὰς ὑπὸ τῆς Τουρκίας κατε-
χομένους, μὴ ἔχουσα δὲ στοιχεῖον ρωσικὸν
ἐπὶ τοῦ ὅπου νὰ βασισῇ καὶ στερεώσῃ τὰς
ἐνεργείας αὐτῆς, ἤρξατο πρὸ ἐτῶν πολλῶν
ἐργαζομένη ὅπως δυνήθῃ νὰ ὑποτάξῃ ὑπὸ
τὴν ἐπιρροὴν αὐτῆς τὰς ἀνατολικὰς ὁδο-
δόξους Ἐκκλησίας. Οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ
εἴπῃ ὅτι ἡ ἐργασία αὕτη ἀπέτυχεν ἔαν εἰ-
σέτι τὸ σχέδιον δὲν ἐπραγματοποιήθῃ δὲν
υποτίθεται καὶ ὅτι ἐναυάγησεν. Εἶνε γνω-
στὸν μεθ' ὁποίας ἐπιμονῆς ἐργάζονται οἱ
πολιτικοὶ τῆς Ρωσσίας καὶ μεθ' ὁποίας δε-
ξιότητος οὔτε τὰ ἔτη οὔτε αἱ δεκαετηρίδες
παρερχόμεναι ἀναστέλλουν τὰς ἀδιακόπους
προσπαθείας. Ὅτε κατὰ τὸ 1840 ἐξεκινήθη
ἡ Συρία καὶ ἡ Παλαιστίνη ὑπὸ τοῦ αἰγυπτια-
κοῦ στρατοῦ τοῦ Ἀλῆ-πασσά καὶ τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ Ἰβραὴμ ἐρρίφθη εἰς τὸ μέσον ἡ ἰδέα
ἐν Εὐρώπῃ περὶ ἰδρύσεως ἰδιαιτέρου «βαςι-
λείου τῆς Ἱερουσαλὴμ». Συνεφώνησαν πρὸς
τοῦτο αἱ λοιπαὶ Δυνάμεις, ἀλλ' ἡ ρωσικὴ
κυβέρνησις ἀπέκρουσε συστηματικῶς ἅπαντα
τὰ προτεινόμενα σχέδια, προὔτεινε δὲ ἰδίον
σχέδιον καθ' ὃ ἀπλῶς ἐξεδίδετο ὑπὸ τῆς

Πύλης Χατ-Σερῖφ παρέχον προνομία τινα
μόνον τοῖς χριστιανοῖς. Βραδύτερον τῇ προ-
τάσει τῆς ρωσικῆς συνόδου ὁ περιελθὼν τὴν
Ἀνατολὴν Ρώσος ἀρχιμανδρίτης Πορφύ-
ριος Οὐεσπένσκης ὑπέδειξεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον
κατ' Ὀκτώβριον τοῦ 1842, ὅτι οὐ μόνον
ἐπιρροὴν ἀπλῶς σπουδαίαν δύναται νὰ ἐξα-
σκῇ ἡ Ρωσσία ἐν Ἀνατολῇ ἀλλὰ καὶ ἐ-
πεκτείνουσα τὰς ἐνεργείας αὐτῆς ἐν Παλαι-
στίνῃ, Συρίᾳ καὶ Αἰγύπτῳ δύναται, ἐν προ-
σεχεῖ μέλλοντι, νὰ καταστήσῃ κυρία τῆς χρι-
στιανικῆς Ἀνατολῆς, μόνον ἐὰν κατορθώσῃ
νὰ ἐκτοπίσῃ τοὺς Ἑλλήνας ἀπὸ τῶν Πα-
τριαρχείων Ἀλεξανδρείας, Ἱερουσαλὺμων καὶ
Ἀντιοχείας ἢ τοῦλάχιστον ἀπὸ τὰ Πατριαρ-
χεῖα Ἱερουσαλὺμων καὶ Ἀντιοχείας. Ἡ ἐκ-
θεσις τοῦ Οὐεσπένσκη ἐγγράφῃ πρὸ πεντή-
κοντα ἐτῶν, δηλ. εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν αἱ
ιδέαι τοῦ κάλλιστα ἐξελαμβάνοντο ὡς οὐρα
ἀπραγματοποίητα. Ἐὰν μάλιστα ὁ Οὐε-
σπένσκη εἶχε τὴν ἀτυχίαν νὰ ἦτο Ἕλλην
πολίτης καὶ νὰ ὑποβάλῃ τοιαύτην ἐκθεσιν
ἢ μὲν ἐκθεσίς του θὰ ἐρρίπτετο εἰς τὸ χρο-
νοδόυλαπο αὐτὸς δὲ θὰ ἐχαρακτηρίζετο ὡς
ἄξιος τρόφιμος τοῦ Δρομοκαϊτείου. Οἱ Ρῶσ-
σοι ὅμως οὔτινες ἐργάζονται σήμερον ἵνα
ἀπολαύσῃ τὸ ἔθνος αὐτῶν τοὺς καρποὺς μετὰ
ἓνα αἰῶνα, ἔλαβον ὑπὸ σπουδαιότητα τὴν
ἐκθεσιν τοῦ Οὐεσπένσκη καὶ κατέστρωσαν
τὸ πρόγραμμα τῆς ἐνεργείας.

Παραλείποντες τοὺς ἄλλους κατὰ τῆς
ἐκκλησίας καλὰφους μεταβαίνομεν εἰς τὸ
ζήτημα τοῦ Πατριάρχου Ἀντιοχείας. Ὅτε
πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ὁ πρῶτος Πατριάρχης Σπυ-
ρίδων, ἑλλείψει πόρων, παρέδωκε τὰ ἑλλη-
νικὰ σχολεῖα εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ρωσ-
τικῆς Παλαιστηνίου εταιρίας, ἡμεῖς οἱ ἐν
Ἑλλάδι ἐπὶ τῇ εἰδήσει ἐφώνηξάμεν μόνον
κατὰ τοῦ Σπυρίδωνος καὶ ἐχαρακτηρίσαμεν
αὐτὸν ὡς προδότην. Τίποτε πλέον. Ἀνε-
παύθημεν εἰς τὰς ἀπλὰς ταύτας διαμαρτυ-
ρίας, ἐνῶ ἡ Ρωσικὴ Παλαιστηνίου εταιρία
ἐκαλλιέργει τὸ ἔδαφος τῆς ἀνάδοι εἰς τὸν
θρόνον Συροῦ Πατριάρχου. Καί αὖ τοῦτο
ἐπετεύχθη κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ Οὐεσπένσκη
εἶνε εὐκολος μετὰ ταῦτα ἡ τοῦ ρώσου Πα-
τριάρχου. Ὁ κίνδυνος ἐκ τῆς Ἀντιοχείας
θὰ ἐκταθῇ καὶ πρὸς τὸν θρόνον τῆς Ἱερου-
σαλὴμ, ἡ δὲ ἐπιρροὴ τῆς Ἑλληνικῆς ἐκ-
κλησίας ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ θὰ καταπίπτῃ
ἐλλείψει τῶν ὀλικῶν μέσων καὶ κυρίως ἐλ-
λείψει μερίμνης ἐκ μέρους ἡ τῆς Ἑλληνι-
κῆς Κυβερνήσεως ἡ σοβαρῶν σώματεων
ἅτινα νὰ ἔχωσιν σχετικὴν ἀποστολήν. Ἡ
ἀπώλεια τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀντιοχείας
καὶ βραδύτερον τῶν Ἱερουσαλὺμων θὰ ἐπι-
φέρῃ καὶ τὴν κατὰπτωσιν τοῦ ἑλληνισμοῦ.
Ἐὰν τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον περικωρύκετο
μόνον ἐντὸς τοῦ ἐλευθέρου Κράτους δὲν
ὑπῆρχεν οὐδεμία ἀφορμὴ ἀλλ' ὅφ. αἱ συν-
θήκας διατελεῖ εἶνε δεινὸν τὸ τραῦμα, τὸ ὁ-
ποῖον εἰ ἐν τῷ ἐλευθέρῳ Ἑλληνικῷ βασιλείῳ
κυβερνῶντες δὲν πρέπει νὰ παρέρχωνται ἐν

σιωπῇ. Ἡ σπουδὴ μεθ' ἧς ἐπιδίδονται εἰς
τὰ κομματικὰ συμφέροντα καὶ ἡ ἀδιαφορία
πρὸς τὰ ἐθνικὰ δὲν παρέχει ἀτυχῶς οὔτε ἀ-
μυδρὰν ἐλπίδα ὅτι θὰ ληφθῇ πρόνοια διὰ τὸ
μέλλον.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Σπουδαῖον τι νέον δὲν ἔχω νὰ σὰς ἀναγγε-
λῶ κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην. Τὰ ἄλλα σὰς
εἶναι ἤδη γνωστά· ἡ εἰσπραξις φόρων αὐστηρὰ,
καταπίεσις διάφοροι ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων
ὑπαλλήλων καὶ ἄλλα ἐκτροπα μέτρα εἰς βάρος
τῶν ἀτυχῶν κατοίκων τὰ ὅποια ἐπαρκῶς ἀνέ-
γραψεν ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» καὶ τὰ ὅποια
ἐξ αὐτῆς μαθαίνουσι καὶ αἱ ἀνώτεροι ὀθωμανι-
καὶ ἀρχαί. Ὁ δὲ βαλῆς Ὁσμὰν πασᾶς πολλὰ-
κις διὰ τὰ ἀναγραφόμενα διατάσσει ἀνακρίσεις
πρὸς ἐξακριβώσιν τῆς ἀληθείας. Ἀλλὰ ἄς μοῦ
ἐπιτραπῇ νὰ κάμω μίαν παρατήρησιν ἢ ὅποια
εἶναι πολὺ ὀρθὴ καὶ προέρχεται ἐκ τῆς ἐξετά-
σεως τῶν μέχρι τοῦδε συμβαινόντων. Πιστεύω
δὲ καὶ ὁ Ὁσμὰν πασᾶς νὰ πεισθῇ περὶ τῆς βα-
σιμότητος τῆς παρατηρήσεώς μου, διότι εἶμαι
βέβαιος ὅτι τὰς ἀνακρίσεις τὰς ὁποίας μέχρι
τοῦδε ἐνήργησε ἐξηκριβώθη ὅτι οὐδεὶς τῶν κα-
λουμένων πρὸς ἀνάκρισιν ἔχει τὴν τόλμην νὰ
ἀνακοινώσῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ τοῦτο διότι ὁσά-
κις κατὰ τὸ παρελθὸν ἐγένετο τοιαύτη ἀνάκρι-
σις ἐγένετο ἀπλῶς πρὸς τὸ θεαθῆναι καὶ οὐδὲν
ἐλήφθη μέτρον, μάλιστα δὲ ἐκείνοι οἵτινες εἶχον
τὴν τόλμην νὰ καταγγείλῃσιν αὐθαίρεσις, κα-
ταπίεσις καὶ ἀρπαγὰς κατεδιώχθησαν ὑπ' ἐ-
κείνων τῶν ὑπαλλήλων τοὺς ὁποίους κατήγγει-
λον. Ὑπὸ τοιαύτας λοιπὸν συνθήκας δὲν εἶναι
δυνατὸν ἡ καλὴ θέλησις ἐνὸς βαλῆ κα-
θόλου δυνατὸν νὰ φέρῃ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα
τοιουτοτρόπως δὲ οἱ ὑπάλληλοι μένουσιν ἀτι-
μώρητοι ἐνεκα τοῦ φόβου τῶν χριστιανῶν. Ἐὰν
ἡ Α. Ε. ὁ Ὁσμὰν πασᾶς θέλῃ πραγματικῶς
νὰ μελετήσῃ τὴν κατάστασιν καὶ νὰ ἐξακρι-
βώσῃ τὰ γινόμενα καὶ ἀναγραφόμενα εἰς τὰς
ἐφημερίδας ἐν μόνον μέσον ὑπολείπεται. Νὰ
ἀποστείλῃ ἐμπιστὸν του μυστικὸν ὑπάλληλον
ὅστις νὰ φροντίζῃ ἄνευ ἐπισήμου ἰδιότητος νὰ
ἐξακριβώσῃ τὴν ἀλήθειαν. Ὅταν δὲ ἡ ἀλήθεια
ἐξακριβώνεται νομίζομεν ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη
νὰ ἀνακριθῶσιν οἱ τρέμοντες καὶ φοβούμενοι κά-
τοιχοι.

Ἐγνώσθη ὅτι τὸ οἰκουμενικὸν Πατριαρ-
χεῖον λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰς κατὰ τοῦ Μητροπο-
λίτου Πρεβέζης κυρίου Πατροῦδάκη κατηγο-
ρίας ἐπαύσεν αὐτὸν καὶ τὸν διέταξε νὰ ἀπέλθῃ
εἰς τινὰ ἐν Πάτρῳ μονήν. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ
κλεισμάτος τῶν ἐκκλησιῶν ὅτι ἡ Πρεβέζα εἶχε
ἀληθῶς ἱκανὸν καὶ ἄξιον τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ
μυροπολίτην δὲν ὑπῆρχε δυνατὸν νὰ εὕρῃ ὅμοιον
ἀνάδοχον. Καὶ ὁ πρὸ τοῦ Πατροῦδάκη χρηματί-
σας Φαρσίδης ἀπέτυχεν εἰς τὴν διοίκησιν τῆς
ἐπαρχίας ταύτης. Χρειάζεται δὲ βραχίων ρωμα-
λέος καὶ ὕψις γενναῖα ἵνα διοικήσῃ τὴν ἐπαρ-
χίαν Πρεβέζης καὶ τακτοποιήσῃ τὰ μεγάλα ἐκ-
κλησιαστικὰ εἰσδήματα τὰ ὅποια κατατρώγον-
ται καὶ σπαταλῶνται ἄνευ οὐδεμίας πραγματι-
κῆς ὠφελείας. Πολλὰκις ἀφορμὴ τῶν Δεσποτι-
κῶν ζητημάτων εἶναι καὶ ἡ διαχείρισις τῶν μο-
ναστηριακῶν εἰσδημάτων. Ἀπορὸν δὲ πῶς τὸ
Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον δὲν ἀπεφάνισε νὰ

ἀποστείλῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην ἕνα ἐξαρ-
χον ὅστις ἀφοῦ μελετήσῃ τὴν κατάστασιν ὑπο-
βάλλῃ ἐκθεσὶν περὶ τῶν μέτρων τὰ ὅποια ἡρύ-
ναντο νὰ ἐπιφέρωσι θεραπείαν τοῦ κακοῦ.

— Οἱ κάτοικοι τῆς Φούρκας κατὰ τὰς ἡμέ-
ρας τοῦ Παζαροπούλου εἶχον ἀποκλεισθῇ διὰ
τὸν ἐξῆς λόγον. Ἐν Φούρκᾳ συνέβησαν ἐν ἡ-
κρούσματα διηφερντίδος καὶ ἀπεστάλῃ ἐκεῖ ἐκ
Κονίστας ὁ δημαρχικός ἰατρός κ. Φώτος καὶ ἑ-
λαβε τὰ κατάλληλα μέτρα. Ἄλλ' οἱ Φουρκιώ-
ται δὲν τὸν ἐπλήρωσαν· μετέβη εἰς καὶ τρεῖς
καὶ πάλιν ἠρνήθησαν· τότε ὁ ἰατρός ἐν συνε-
νοήσει μετὰ τοῦ καϊμακίᾳ Σαλὴ βήτη τοὺς ἀ-
πέκλεισαν ἀπὸ τοῦ παζαρίου· αὐτοὶ ἐτηλεγράφησαν
εἰς Ἰωάννιναν καὶ ὁ βασιλεὺς διέταξε νὰ τοὺς ἐπι-
τραπῇ ἡ μετὰσθις. Τότε ἰατρός καὶ καϊμα-
κίᾳς ἀπεφάσισαν νὰ τοὺς ἀπολυμάνουν· ἐπὶ τὴν
ἑνα γκιουμὶ φανικὸν ὅξιν καὶ μετὰ τοὺς ἐράν-
τιαν ὡκὼν νὰ ἦσαν ἀποριζόμενοι. Τὸ λέγον τοῦτο
δοῖσι ἐὰν ἦσαν μολυσμένοι ἐκ τῆς διηφερντίδος
δὲν ἦτο δυνατὴ ἡ τοιαύτη ἀπολύμανσις. Τὸ σω-
στὸν ἦτο νὰ ἀποκλεισθῶσι μόνον καὶ περιορι-
σθῶσι ἐκείνων ἐξ ὧν τὰς οἰκίας συνέβη τοῦ κρούσ-
ματός καὶ οὐ κοινότης ὁλόκληρος ἀριθμοῦ 800 οἰ-
κογενεῖας.

Ο ἄγγλικὸς τύπος ἐπιτίθεται διὰ σπο-
δῶν ἄθρων ἐναντίον τῆς Ρωσσίας διὰ τὴν στά-
σιν, τὴν ὅποیان δεικνύει εἰς τὸ ζήτημα τοῦ
Τράνσβαλ. Ἡ «Σαρκα» γράφει τὰ ἑξῆς:

«Ἡ συστηματοποιήσις τῆς Νετίου Ἀφρικῆς
ἀνῆκε ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἥτις
εἶνε ἐτοιμὴ ν' ἀναλάβῃ πᾶσαν στρατιωτικὴν ἐ-
πιχειρήσιν, ἥτις ἔθηκε κριθεῖ ἀναγκαῖα πρὸς
τοῦτο».

Τὰ ρωσσικά φύλλα ἀφ' ἑτέρου δὲν ὑπολεί-
πονται εἰς τὰς ἐπιθέσεις τῆς Ἀγγλίας ἐπιτίθεται
Ἡ «Νοβόστν» ἐδημοσίευσε τὸ ἐξῆς σπουδαί-
οτον ἄρθρον: «Καθὼς ἀνδάνουν αἱ ἀξιώσεις
τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ τῆς ἡγεμονίας τοῦ κόσμου,
ὅσοι μὲν προδεδίχθη ἡ στιγμή καθ' ἣν πᾶσαι
αἱ εὐρωπαϊκαὶ Δυνάμεις θὰ προσβῶν κατὰ τῆς
Ἀγγλίας. Ἐπὶ τοῦ παρόντος αἱ Δυνάμεις τη-
ροῦν οὐδέτεράν στάσιν. Ἡ στάσις ὅμως αὐτὴ
δυνατὴ νὰ μεταβληθῇ ἐν ἡ Ἀγγλία ἐνέσθῃ ἡ-
ξιώσεις περὶ ἐπικρατήσεως εἰς τὴν Νότιον Ἀ-
φρικὴν. Τότε δὲ καὶ αὐτὴ ἡ Γερμανία θὰ ἐγ-
καταλείψῃ τὴν ἐπιφυλακτικὴν στάσιν τῆς. Ἡ
ὥρα ἴσως δὲν εἶνε μακρὰν! Πᾶσαι αἱ οὐδέτεροι
Δυνάμεις ὁρεῖσθαι νὰ ἐπιμενεύουν διπλωματικῶς
ἀπαιτούσαι νὰ μὴ μεταβληθῇ τὸ καθεστὸς τοῦ
1881—1884 εἰς τὴν Νότιον Ἀφρικὴν. Διὰ τοῦτο
δύναται ἴσως τὸ ταξίδιον τοῦ αυτοκράτορος
Γουλιέλμου εἰς τὸ Λονδίνον ν' ἀποβῇ ἐνεργέτι-
κὸν ὑπὲρ τῆς παγκοσμίου εἰρήνης. Ἐτερον ἐ-
πίσημον ρωσσικὸν φύλλον ἀναφανδὸν κρούει τὸν
κόβωνα τοῦ κινδύνου, ὅστις θὰ προέλθῃ ἐκ τῆς
παναγγλικῆς ἐπικρατήσεως καὶ προτρέπει ἐκθύ-
μως ταῖς Δυνάμεις νὰ ἐνωθῶν κατὰ τῆς Ἀγγλίας.

Αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες περιγράφουσιν ὡς
ἐξῆς τὰς ἡμέρας τῆς διαμονῆς τοῦ βασιλέως
Γεωργίου εἰς Παρίσιον. Μετὰ τὸ πρόγευμα τὴν
11 Ὀκτωβρίου ὁ Βασιλεὺς ἀκολούθουμένος ὑπὸ
πρόεθρος, τῶν ὑπασιπαστῶν του καὶ ξεναγῶν του,
μετέβη πρὸς ἐπισκεψὶν τοῦ Προέδρου τῆς γαλ-
λικῆς Δημοκρατίας. Κατὰ τὴν εἰσοδὸν του εἰς
τὴν Πύσιν ἐν πάγμᾳ τῆς δημοκρατικῆς φρου-
ρᾶς μετὰ τὴν σημαίαν καὶ τὴν μουσικὴν ἀπένευ-
με τὰς τιμὰς, ἀνακρουσθέντος τοῦ Ἑλληνικοῦ
ὕμνου. Εἰς τὰ πρόθρα ἀνέμενον ὁ στρατηγὸς
Βιγριὺ καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς στρατιωτικῆς
ὑπηρεσίας τοῦ προέδρου. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δη-
μοκρατίας ὡδήγησε τὸν βασιλικὸν ἐπισκέπτην
του εἰς τὴν ἰδιαιτέρην αἴθυσαν καὶ συνδιαλέχθη
κατὰ μόναν μετὰ αὐτοῦ πρὸς ἡμέρας ὅραν. Ἀ-
νῆλθον κατόπιν εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα παρὰ τῇ
κυρίᾳ Λομπὲ. Μετὰ τρεῖς ὥρας ὁ πρόεδρος ἀν-
ταπῶσεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Μπιστόλ» τὴν
ἐπισκεψὶν τοῦ Βασιλέως. Παρέμεινεν ἐπὶ ἐν τέ-
ταρτον. Ὁ Βασιλεὺς κατόπιν μετέβη πρὸς ἐπι-
σκεψὶν τῆς βασιλικῆς τῆς Ἰσπανίας Ἰσαβέλ-
λας, τοῦ μεγάλου δούκῃς Ἀλεξίου καὶ τῶν με-

γάλων δούκῃν Κυρίλλου, Βίρβος καὶ Ἀνδρέου
Βλαδимиρόβιτς. Ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ βασιλέως τὸ θεωρεῖν
του εἰς τὸ Μελοδράμα, τὸ θέατρον τῶν Κομφ-
ιδίων καὶ εἰς τὸ θέατρον τῶν Μελοδραματιῶν.
Κατ' εὐτυχίαν σύμπτων, γέρεσι ὁ «Φυγαρὸς»,
ὥρας τινὰς μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Βασιλέως
τῶν Ἑλλήνων παρὰ τῷ Προέδρῳ, ἡ Βασιλικὴ
Οἰκογένεια τῆς Ἑλλάδος εὐρίσκειτο ἐπὶ τοῦ θω-
ρηκτοῦ «Βρένος».

Ὁ βασιλεὺς τὴν ἐσπέραν τῆς 10 Ὀκτωβρίου
διήλθεν εἰς τὸ θέατρον τῶν Μελοδραματιῶν.
Κατὰ τὰ διαλείμματα ὁ βασιλεὺς μετέβη εἰς
τὰ παρακίβια καὶ συνεχάρη τινὸς τῶν ἡθοποιῶν.
Εἰς τὸν διὰδρομον ὁ βασιλεὺς συνήγαγεν ἕνα
λογίαν πυροβόστην παρασημοφορημένον μὲ τὸ
μετάλλιον τῆς σωτηρίας τῷ ἐσφίξε δὲ τὸ χέρι
λέγων:

— Τιμὴ εἰς τοὺς γενναίους!

Ἡ ἀδιάλλακτος στάσις τῶν Ἰρλανδῶν ἐν
τῷ ζητήματι τοῦ πολέμου προσέκαλεσεν ἐν τῇ
Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ἐπιστολὴν ἀννηκούστου
διὰ τὴν Ἀγγλίαν βιαστικῶς. Ὁ Ὀδριέν, εἰς
τῶν εὐχλωτεστέων ρητόρων τοῦ ἱρλανδικοῦ ζη-
τήματος, ἀντεπεσὼν σφοδρῶς κατὰ τῶν πολε-
μικῶν πιστώσεων.

— Δὲν ἔχετε τὸ δικαίωμα, εἶπε, νὰ ἐπιβα-
ρύνητε τὴν Ἰρλανδίαν διὰ τῶν δαπανῶν πολέ-
μου, τὸν ὅποτον ἀποδοκιμάζει. Ὑπάρχουν Ἰρ-
λανδοὶ πολεμουῖντες εἰς τὸ Τράνσβαλ, ὡς πα-
ρεστήθη, καὶ, ἀλλ' οἱ Ἰρλανδοὶ οὗτοι ἡγα-
κάσθουν νὰ ζητήσωσιν ἄρτον ἀπὸ τὸν ἀγγλικὸν
στρατὸν ἕνεκα τῆς ἐνείας, εἰς ἣν περιήγαγε
τὴν χώραν τὴν ἡ ἀγγλικὴ κακοδιοίκησις. Οἱ
Ἰρλανδοὶ οὗτοι ἀντιπροσωπεύουσιν τὴν ἱρλανδικὴν
ἀνδρείαν, οὐχ ὅμως καὶ τὸ ἱρλανδικὸν αἰσθμα.
Ἐὰν ἡμεῖς οἱ Ἰρλανδοὶ ἐπρόκειτο ἐλευθερώσιν
ταχθώμεν ὑπὲρ ἐνὸς τῶν ἐμπολέμων, θὰ ἐτα-
σώμεθα παρὰ τὸ πλεῖρον τοῦ προέδρου Κρούγερ.
Ὁ πόλεμος σὰς εἶνε ὄνικος καὶ ἀποτελεῖ ἀλη-
θὲς ἐγκλημα, τοῦ ὅποτου ὁ κύριος αὐτοῦργος, ὁ
αὐτοῦργος, ὅστις αἱ χεῖρες εἶνε περισσότερον
αἰματωμέναις ἢ αἱ χεῖρες οἰουδὴποτε κακούργου,
ἀναβαίνοντος ποτε τὴν λαμπρότητον, εἶνε ὁ ὑ-
πουργὸς τῶν Ἀποικίων.

Πολυτρόπως σχολιάζεται ἡ παραταθεῖσα
ἐπὶ τῆς σαφῆς ἐξομολογήσεως ἀντὶ μίας διαμονῆς
τοῦ Μουράβιου εἰς Παρίσιον. Οἱ ἀκριτομυθετεροί
λέγουσιν, ὅτι πρόκειται περὶ συμμαχίας ρωσσογαλ-
λογερμανικῆς ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας. Εἰς τοὺς
καλῶς πληροφορημένους κύκλους τῶν Παρισίων
βεβαιούται, ὅτι διεξήχθησαν συνηγορήσεις περὶ
ἐνδοχόμενων συνεπειῶν τοῦ ἀγγλοτρανσβαλ-
ανου πολέμου. Συνεχίσθησαν αἱ ἀποκρυπτόμεναι
βλέψεις τῆς Ἀγγλίας, προβαίνουσιν εἰς ναυτι-
κούς ἐξοπλισμούς, ἀνίσους πρὸς τὰς ἀνάγκας
τοῦ διεξαγομένου πολέμου. Ὁ Ἑλλὰς δὲ παρ-
έβηκε ἀποαρρητιστῶν πρόγευμα κατὰ τὴν ἀ-
ναχώρησιν τοῦ Ρώσου ὑπουργοῦ. Ἐσχολιάσθη
πολὺ ἡ παρουσία ἐν αὐτῷ ἀποκλειστικῶς τῶν
ὑπουργῶν τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν,
καὶ τῶν τριῶν στρατηγῶν.

Αἱ ἐφορταὶ τῆς Μασσαλίας ἐσποραγίσθη-
σαν δι' ὠριατικῆς συναστροφῆς, τὴν ὅποیان
ὁ ναύαρχος Κριεζὴς ἔδωκεν ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος
«Φαρά» τὴν παρελθούσαν Τετάρτην. Τὸ κατὰ-
στρώμα τῆς ναυαρχίδος ἔφερε λαμπρὰν διακό-
σμησιν. Πᾶσαν τὴν πρὸς μετὰ μετὰ πρὸς μετὰ
διακόσμησιν, ἐν εἰς ὁ στρατηγὸς Μέντζινγκερ, ὁ
ναύαρχος Μπισσόν, ὁ κυβερνήτης καὶ οἱ ἀξιω-
ματικοὶ τοῦ ἰσπανικοῦ «Πλάγιο» τὰ μέλη τῆς
Ἑλληνικῆς Παροικίας, οἱ κυβερνήται καὶ ἀξιω-
ματικοὶ τῶν θωρηκτῶν μας, ὁ ἡμετέρος πρόξεν-
ος κ. Φίλων καὶ ὁ πρόξενος τῆς Ἀμερικανικῆς
πρεσβείας ἐπὶ τῆς καὶ κυρία Κριεζὴ. Τὸ ὡραῖον
φύλον ἀντιπροσωπεύετο θαυμαστικῶς, ἐπηκολούθη-
σε δὲ χορδὴ μέχρι τῆς ἐσπέρας. Τὴν ἐπομένην
ἡμέραν πρὶν τὰ θωρηκτὰ «Σπένσιν» καὶ «Γόρρα»
ἀπέπλευσαν εἰς Τουλὼνα, ὅπου ἔρρασαν αὐθι-
μερόν. Αἱ «Σπένσιν» εἰσῆλθον ἤδη εἰς τὴν

δεξαμενὴν πρὸς καθαρισμόν. Τὸ δημοτικὸν συ-
βούλιον Μασσαλίας ὠνόμασε παμψηφεί τὸν κ.
Γεωργιάδην ἐπίτιμον πολίτην. Ἐπίσης μετω-
νόμασε τὸ βουλευτάρειον Βορρά, εἰς Βουλευτάρειον
Ἀθηνῶν.

ΒΕΡΟΛΙΚΟΝ. 19 Ὀκτωβρίου. Τὰ τελευταῖα τῆς
λεγεραφίματα ἀγγέλλουσι φοβεράν καταστροφὴν τῆς
«Άγγλον» εἰς τὴν Λαϊθουμνί. Συνεκορτήθη αἰματη-
ρὰ μάχη, κατὰ τὴν ὅποیان ἐδεκατίσθησαν ὑπὸ τῶν
Μπορρὶ πάλιν ἀγγλικά τμήματα. Ἐκ τῶν ἐπι-
σάντων παρεδόθησαν εἰς τοὺς Μπορρὶ 2000 ἄνδρες
ἀγγλικῶν στρατῶν μὲ 42 ἀξιωματικούς. Ἡ παράσις
τῶν Ἀγγλῶν ἐγένετο τῇ συνάψει τοῦ στρατηγοῦ
Οὐάιτ, ὅστις ἐγκαταλείψας τὴν Λαϊθουμνί ἐπέστρεψε
πρὸς τὴν ὑπολειφθέντων αἰσὺν στρατιάν πρὸς τὴν
διεσυνωμένον πρὸς τὴν ὁρενὴν θέραν τῆς Πινωκίας
τὰ σύνορα τῆς Ὁράγγης. Οἱ Ἀγγλοὶ ἀποδίδουν τὴν
καταστροφικὴν ἡττάν τῶν εἰς τοὺς ὁρεῖς τῶν ἡμέ-
ρων τῆς ἐροδοπομπίας τῶν, ὅστις παραδόθησαν τῇ
ζῶα μετὰ τῶν πολεμοφόδιων, ἡττομένησαν πρὸς τὴν
ἐχθρόν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 19 Ὀκτωβρίου. Ἡ μάχη τῆς Δαλ-
σιμὴ ὑπῆρξε καταστροφικὴ διὰ τοὺς Ἀγγλους, ὅπου
ἡττομένης κατεστρεφθήσαν καὶ ὑπὸστῆσαν σημαντικὰ
ὀπλοεῖς. Μετὰ τὴν ἡττάν τῆς Δαλσιμὴς οἱ Ἀγγλοὶ
ἀπεσπάρθησαν πρὸς τὸν Πιερεμασιζμὸν.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. 19 Ὀκτωβρίου. Τὸ ζήτημα τῆς
κλογῆς τοῦ Πατριάρχου τῆς Ἀντιοχείας ἐλάσε σφο-
δρωτὴν τροπὴν.

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον τῆς Κωνσταντι-
νόπολεως, οὐχ μόνον ἀρνεῖται ν' ἀναχωρήσῃ τὸν ἐπί-
σκοπον ἐκλεγέντα ὑπὸ τῆς συνέθροις τῆς Ἀντιοχείας
Συρον πατριάρχῃ Ραφαήλῃ, ὅστις ὑποστήριξε
ὑπὸ τῆς Ρωσσίας, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας ἐτοιμάζεται
κρηστὴν σχηματικῶς τοὺς συνοδικὰς τῆς Ἀντιοχείας
καὶ τὸν εἰρημονιστὴν Πατριάρχῃν.

ΒΙΕΝΝΗ 21 Ὀκτωβρίου. Ἐπιβεβαιούται ὅτι ἡ
ἐνέντευξις τῶν ὁποίων ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐπε-
μύνη τὴν πρῶτην ἐνταῦθα μετὰ τοῦ Βασιλέως Ἀλέξανδρου
τῆς Σερβίας ὑπῆρξε ἱκανοποιητικῶς.

Ὁ Σέρβος Βασιλεὺς παρέθηκε χρεὶς τὴν ἐπι-
γεμὴν εἰς τιμὴν τοῦ πρίγκιπος Νικολάου τῆς Ἑλ-
λάδος.

Ἡ κρίσιμος μάχη ἐν Λαϊθουμνί ἐξακολουθεῖ, καὶ
ἀγγέλλουσιν ὅτι σήμερὰ ἐκ Λονδίνου τηλεγραφήματα
τὰ τηλεβόλα τῶν ἀγγλικῶν πολεμικῶν τῶν ὡν
μενιμένων εἰς Νεουμπίαν μεταπεριβήνται εἰς Λαϊθουμνί
βέβαιον κατὰ τῶν πολεμικῶν τῶν πολεμικῶν.
Τὴν ἐκδοσὶν τῆς μάχης καὶ τὴν ἡμέραν προσηνὴς ἡ
θερὰ αὐτὴ μονομαχία τοῦ πυροβολικοῦ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος τῆς Σερβίας
ἀφίκετο εἰς Βιέννην, καταλάσας εἰς τὸ Δι-
κτατορικὸν ξενοδοχεῖον. Ὁ παραμεινὼν ἐν
λέγων, ὅτι πρόκειται περὶ συμμαχίας ρωσσογαλ-
λογερμανικῆς ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας. Εἰς τοὺς
καλῶς πληροφορημένους κύκλους τῶν Παρισίων
βεβαιούται, ὅτι διεξήχθησαν συνηγορήσεις περὶ
ἐνδοχόμενων συνεπειῶν τοῦ ἀγγλοτρανσβαλ-
ανου πολέμου. Συνεχίσθησαν αἱ ἀποκρυπτόμεναι
βλέψεις τῆς Ἀγγλίας, προβαίνουσιν εἰς ναυτι-
κούς ἐξοπλισμούς, ἀνίσους πρὸς τὰς ἀνάγκας
τοῦ διεξαγομένου πολέμου. Ὁ Ἑλλὰς δὲ παρ-
έβηκε ἀποαρρητιστῶν πρόγευμα κατὰ τὴν ἀ-
ναχώρησιν τοῦ Ρώσου ὑπουργοῦ. Ἐσχολιάσθη
πολὺ ἡ παρουσία ἐν αὐτῷ ἀποκλειστικῶς τῶν
ὑπουργῶν τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν,
καὶ τῶν τριῶν στρατηγῶν.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Θεσσαλονίκης συνεπέ-
διαταγῆς τῆς Πύλης ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον περὶ
τῆς ὑπὸ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ ἀρχῆς, δι' ἣς παρ-
γέλλει αὐτάς, ὅπως συλλαμβάνωσι καὶ μετα-
φέρωσι εἰς Θεσσαλονικὴν πᾶν ὑποπτικὸν ἡμι-
ατομον, καθ' οὗ ὑπάρχουσιν βάσιμοι ὑπονοή-
σιν εἶναι μέλος οἰαομένης ξένης προπαγάνδας
ἐν Μακεδονίᾳ.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις διὰ νομο-
δίου περὶ αὐξήσεως τοῦ στόλου τῆς τοῦ ὅποιν
εἰσαχθῇ προσέγευσιν εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ ζητῇ
πιστώσεις ἐτησίας ὅπως σχηματισθῇ κατ' ἀρχὴν
μὲν νέαν τρίτην μοῖραν τοῦ στόλου τῆς, καὶ
βραδύτερον ἄλλην τετάρτην. Ἐκαστὸν ἐκ τῶν
ναυπηγῶν τρία νέα θωρηκτὰ, τρία καταρ-
μικά, καὶ στολίσκος τορπιλλικῶν. Ἰδιαίτερη
δὲ θὰ ναυπηγηθῶν ἐξ μεγάλᾳ θωρηκτὰ ἀποκλι-
στικῶς διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν. Πᾶσι
ταῦτα θὰ ἀπαιτήσων δαπάνας προσθέτους αἰ-
νες θ' ἀνέλθουν εἰς 85 περίπου ἑκατομμύρια
μάρκα.

Τὰ γαλλικά φύλλα πληροφοροῦνται ἐν
ἐπιτροπῇ Μουσουλμάνων προκρίτων τῆς Βου-
λίας καὶ Ἐργεζοβίνης ὡδηγουμένη ὑπὸ τοῦ με-
φτῆ Γκαλιτς Χατζὴ ἐφένῳ παρουσιάσθη ἐν
πῶν τοῦ αυτοκράτορος τῆς Αὐστρίας φραγ-
σκεῦ Ἰωσήφ καὶ ἐπέβαλε παράπονα κατὰ τὴν
βουνακὴν διοικήσεως. 18 διαβήματα τοῦτο περὶ
γαγε λυπηρὰν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς πολιτικὸν
κύκλους καὶ ὁ αυτοκράτωρ ἐστείλεν αὐτὸν πρὸς
κ. δὲ Κάλλαυ ὅπως ἐνεργήσῃ αὐτοπροσώπως
ναυαρίσεις περὶ τῶν καταγγελομένων,

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Εἰς βουλευτὰς ἐρωτήσαντας τὸν κ. πρω-
θυπουργὸν ἂν ἀληθεύουσιν αἱ διαδόσεις περὶ δια-
ρρηκτικῶν ὑφισταμένων μεταξύ τῶν ἀποτελούντων
τὴν Κυβέρνησιν ὑπουργῶν καὶ τῆς Κυβερνήσεως
πρὸς τὸν Ἀντιβασίλειά διὰ τὴν μὴ ὑπογραψὴν
Διαπραγματικῶν τινῶν, ὁ κ. Θεοτόκης εἶπε τὰ
ἑξῆς, χαρακτηριστικῶς.

«Δὲν γνωρίζω τί ἔχουν οἱ ὑπουργοὶ πρὸς
ἀλλήλους. Κατὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ ὑπουργι-
κοῦ συμβουλίου ἡ ὁμοφωνία τῶν ὑπουργῶν εἶνε
πλήρης. Ὅσα ἀφορᾷ τὰ Διατάγματα, τοῦτο
μόνον ἀληθεύει, ὅτι ἡ ὑπογραφή μερικῶν κατὰ-
πρὶν ἢ αἱ διαπραγματεύσεις βασιλεύουσιν εἰς αἰτίαν
πέρρας. Ἡ ἐνταῦθα διαμονὴ τοῦ ἐν Κωνσταντι-
νούπολει τραπέζι τοῦ κ. Βυγενίδου δὲν εἶνε κατὰ
τὰ φαινόμενα ἄσχετος πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ ὁ-
νοπώλου τοῦ καπνοῦ. Δὲν εἶνε ὅμως ἀκριβές,
ὅτι ὁ κ. Βυγενίδης θὰ ἐγκαταστήσῃ ὁριστικῶς
ἐν Ἑλλάδι πρόκειται δὲ ν' ἀναχωρήσῃ διὰ
Κωνσταντινούπολιν μετὰ 15 ἡμέρας.

Κατὰ τηλεγραφίαν εἰσῆλθον τοῦ κ. Μαυρο-
κροτῶτος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, εἰς τὸ ὑπο-
γεῖον τὸν ἐξωτερικῶν, τὴν παρελθούσαν δευτε-
ραν συνεκορτήθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξω-
τερικῶν τῆς Πύλης, προεδρευόμενος τοῦ ὑπο-
γεῖου Τετῆ καὶ συνοδείας τῶν Ἑλλήνων καὶ
τῶν Ὁθωμανῶν ἀντιπροσώπων ἐπὶ τῶν προξεν-
ικῶν συμβάσεων. Εἰς τοὺς τοὺς αὐτοὺς ἀντιπρο-
σώπους οἱ Ἑλληνες τοιοῦτοι ἀνεκοινώσαν τὸ
νέον ἑλλιν. ἀντισχέδιον, ὅστις παρέδωκεν πρὸς
αὐτοὺς ἀντίτυπον λιθογραφημένον. Ἡ συνεδρία-
σις κατόπιν διεήρθη, ἐπρόκειτο δὲ νὰ ἐξακολου-
θήσῃ χθὲς Πέμπτην, ὅποτε θ' ἀρχίσῃ ἡ κατ'
ἄρθρον συζητήσις τοῦ ἀντισχεδίου.

Παρουσιάσθη εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην εἰς
τῶν ἐν Τριπλίτῃ τραπέζι τῶν, ὅστις ἐντολῇ τῶν
ἐκεῖ τοιαύτων παρεκάλεισεν αὐτὸν ὅπως ἀντιτα-
χθῇ κατὰ τοῦ νομοσχεδίου, δι' οὗ ἐπιζητεῖται
ἡ κατάργησις τοῦ θεσμοῦ τῆς προσωπικῆς κρᾶ-
τησεως. Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀνεκοινώσας αὐτῷ,
ὅτι κατ' ἀρχὴν ἔπ' ἀποδεχθῇ τὸ νομοσχέδιον
αὐτὸς καὶ εἰς πλεον ἢ περιστάσει θεσμοῦ
βάρβαρος, ὡς ὁ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, ἐν
ταῖς λεπτομερείαις, ὅμως τοῦ νομοσχεδίου θὰ
ἀντιταχθῇ.

Ἡ γενικὴ διαιτύβησις τῶν ταχυδρομείων
καὶ τηλεγραφῶν τῆς Τουρκίας δι' ἑγγράφου αὐ-
τῆς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἀνήγ-
γειλεν, ὅτι παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ 12 ἄρθρου
τῆς ἑλληνικοῦ κοινοῦ συνθήκης, εἰς τὴν ἑρμηνείαν
τοῦ διακελευμένου τὴν ἀποδοχὴν τῶν ὑπὸ τὸν ὁμο-
μανικῶν ταχυδρομείων ἀποστελλομένων ταχυ-
δρομικῶν σάκκων ἐν ὁρισμένους ἑλληνικοῖς ταχυ-
δρομείοις, τὰ ἐν λόγῳ ταχυδρομεία δὲν δέχονται
τοὺς ὁθωμανικοὺς σάκκους καὶ ἐπιστρέφουσιν αὐ-
τούς. Ἐπὶ τούτῳ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτε-
ρικῶν προέβη εἰς τὰ κατάλληλα διατάγματα παρὰ
τῇ ἑλληνικῇ Κυβερνήσει.

Κατ' εἰδοῖσιν ἐκ Λαρίσης, ληστοςυμμορία
ἐνεκαμελῆς ἀπεπειραθεῖσα νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὸ
θεσσαλικὸν ἑδαρος συνελπίσθη πλησίον τοῦ γω-
ρίου Μιλαβριᾶ, εἰς τριῶν ἀπὸ τῆς μεθορίου
ἀπόστασιν, πρὸς ὁθωμανικὸν στρατιωτικὸν ἀπό-
σπασμα, ὅπου καὶ ἐφόνευσεν ἕνα ἐκ τῶν ληστῶν.
Οἱ λοιποὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν παραλαβόντες
καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ πεισθέντος συμμορίτου.

Κατ' εἰδοῖσιν ἐκ Λαρίσης, ληστοςυμμορία
ἐνεκαμελῆς ἀπεπειραθεῖσα νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὸ
θεσσαλικὸν ἑδαρος συνελπίσθη πλησίον τοῦ γω-
ρίου Μιλαβριᾶ, εἰς τριῶν ἀπὸ τῆς μεθορίου
ἀπόστασιν, πρὸς ὁθωμανικὸν στρατιωτικὸν ἀπό-
σπασμα, ὅπου καὶ ἐφόνευσεν ἕνα ἐκ τῶν ληστῶν.
Οἱ λοιποὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν παραλαβόντες
καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ πεισθέντος συμμορίτου.

Κατ' εἰδοῖσιν ἐκ Λαρίσης, ληστοςυμμορία
ἐνεκαμελῆς ἀπεπειραθεῖσα νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὸ
θεσσαλικὸν ἑδαρος συνελπίσθη πλησίον τοῦ γω-
ρίου Μιλαβριᾶ, εἰς τριῶν ἀπὸ τῆς μεθορίου
ἀπόστασιν, πρὸς ὁθωμανικὸν στρατιωτικὸν ἀπό-
σπασμα, ὅπου καὶ ἐφόνευσεν ἕνα ἐκ τῶν ληστῶν.
Οἱ λοιποὶ ἐτράπησαν εἰς φυγὴν παραλαβόντες
καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ πεισθέντος συμμορίτου.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Αἱ τιμαὶ τῶν διαφόρων ἀξιών ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :	
Σιδηρ. Πελοποννήσου	δρ. 72,50
» Ἀθηνῶν-Πειραιῶς	» 427,—
» Λαυρίου	» 148 —
» Θεσσαλίας	» 122,50
Δημ. Ἔργων	» 79,50
Παστεωτικῆς	» 7 —
Βιομηχανικῆς	» 73,75
Ἡπειροδοσσαλίας	» 204,—
Μετοχῇ Ἐθνικῆς	» 4075,—
Λαχειοφόρου αὐτῆς	» 647,—
Τραπεζῆς Ἀθηνῶν	» 182,50
Ἐργοληψίαν	» 327,30
Πυριτοδοσιεῖον	» 246,—
Πανελλήνιου Ἀσμοπλοίας	» 248,—
Ὅμ. προεκτ. σιδ. Ἀθ. Πειρ.	» 210,—
Μετοχ. » » » » »	» 98 —
Δάνειον Δήμου Κερκυρᾶς	» 45,—
Μονοπωλίον	δρ. χαρτ. 490,—
Δωρυγερὸν Κορίνθου	» 420,—
Ἡποποικεμένον	» 107,50
Συνάλλαγμα ἔθνεος ἐπὶ Γαλλίας	1,62,3/4, ἐπὶ
Ἀγγλίας 40,05,— φλωρίνιον 3,26,1/2,— μάρκον 1,92,	
1/2, εἰκοσάγρακτον 32,30λτρα Ἀγγλίας 41,05,— Τού-	

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Πῶς περνῶ εἰς τὸ χωργιό μου

Α'

Πολλές φορές ἐγκαταλείπω τὸ μικρόν μου χωρίον καὶ ἀνέρχομαι εἰς τὰ ὑπεράνω αὐτοῦ πολυκρυσφά ὄρη, ζητῶν νὰ ἀποδιώκω ἐκεῖ τὴν λύπην καὶ θλίψιν, ἡ ὁποία συχνά-πυκνά πιέζει τὸ στήθος μου, βαρύνει τὸν βίον μου καὶ παρὰ τὴν πᾶσαν ἐπιθυμίαν, πάντα πόθον, πᾶσαν ὁρμήν τῆς ψυχῆς μου. Τὸ ἐλαφρὸ-ἐλαφρὸ καὶ δροσερὸν αἰεράκι, ποῦ μοῦ χαϊδεύει ἀπαλά-ἀπαλά τὸ συνεφιασμένο πάντοτε πρόσωπο σὰν δροσερὸ, παχουλὸ, ἀφράτο χεράκι ἀγνῆς παρθένου. Ὁ μακρόθεν ἐρχόμενος γλυκύτατος ἀρμονικός ἦχος τῶν κωδουνίων καὶ τὰ συμπληρωτικά κληγῆματα τῶν προβάτων, τὰ ὅποια σκιρτῶντα παίζουν συχνὰ ἀδελφικῶς μετὰ τὴν ἀσφύτητα καὶ τὴν ἡσυχίαν. Τὰ συγκινητικὰ γλυκύτατα σουρακτὰ τοῦ τσουμπίνου, ὁ ὁποῖος καθήμενος ἐπὶ ζηλευτῆς σκοπίας τί ἀραγε νὰ σκέπτεται; μέ τί νὰ ἀσχολῆται ἡ φαντασία του τὴν ὥραν ἐκείνην; Θεωμένος τὴν κάτωθεν αὐτοῦ ἐξαπλωμένην εὐρείαν Ἡπειρον νὰ νοιώθῃ ἄρ' ἂν τὴν βαρυτάτην δουλείαν, ἡ ὁποία ἐκμύζῃ καὶ ἀφαιρῇ πᾶσαν αὐτῆς ἐνέργειαν, πᾶν σφρίγγος, πᾶσαν ἐπιθυμίαν, πάντα πόθον; ἡ ὁποία συντρίβει πᾶν γενναῖον αἶσθημα, ἀποδιώκει ἐξ αὐτῆς πᾶσαν λάμψιν εὐτυχίας, ἀμβλύνει πᾶσαν φιλοτιμίαν καὶ νερώνει τὸ αἶσθημα τῆς τιμῆς καὶ τοῦ αὐτεξουσιῶ. Ἀφήνει δὲ νὰ θάλλωσι ἀνενόχλητα ἡ χαμέρπειαι, ὁ φθόνος, τὸ μῖσος, νὰ ἀνδρίζεται καὶ ἐξαπλώνη βαθείας ρίζας ἡ μισαρὰ καὶ ἀποτρόπαιος προδοσία. Τὴν μοναδικὴν δουλείαν, ἡ ὁποία μετέβαλεν ὅλην τὴν Ἡπειρον εἰς ἔρημον ἀγνήν, κατερειπωμένον κῆπον, ἐν ᾧ ἀνέφυσαν εὐθαδῶς ὅλα τὰ φθοροποιὰ χόρτα τῆς τυραννίας, ὅλα τὰ εἶδη τῆς κακίας, ὅλοι οἱ κλάδοι τῆς ἀτιμίας. Τὰ περικαλλῆ ἀγριολούλουδα, τὰ ὅποια ἐρωτεύονται κρυφὰ-κρυφὰ μετὰ τὰς χρυσὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου καὶ κάμνουν τὸ ἀεράκι νὰ κακιώνη, νὰ φουσκῶν ἄπο λίγο-λίγο καὶ νὰ γένηται σὲ λίγο ἀέρας φοβερός, ἄγριος, ἀκαμπτος προσπαθεῖ νὰ τὰ ξεριζώσῃ, νὰ τὰ ξηράνῃ, νὰ τοῖς φάγῃ τὴν μορφάδα, ποῦ τὸ κάμνει νὰ ὑποφέρῃ νύκτα-μέρα γιὰ αὐτά. Τὰ πράσινα χορταράκια ποῦ ὑψώνονται ὑπερήφανα ἀνά τὰς πεδιάδας καὶ τὰ πλάγια τῶν βουνῶν. Τὰ δροσερὰ νερά, τὰ χρυσταλλένια, τὰ πλήρη ζωῆς καὶ νεύρων νερά, τὰ ὅποια κυλιόμενα πολυάριθμα καὶ ὀλιγωστὰ ἀνά τὰς θελκτικὰς κλιτύς, βαίνοντα πρὸς τὸ πεπρωμένον, ἐκπέμπουσι μακρὰν ἀπαστραπτούσας ἀκτῖνας καὶ γλυκύτατον, λαχταριστὸν, νερκωτικώτατον φλοῖσθον. Τὰ ὑψηλὰ, τὰ πολύσχημα τὰ πλήρη ἐλευθερίας καὶ μεστὰ τῆς γνώσεως τῆς ἀτομικότητος βουνὰ, τὰ ὅποια μετὰ σαρκαστικὸν μειδίαμα ὑποδέχονται τὰς συνεχεῖς καὶ ἀτελευτήτους προσβολὰς τοῦ παιδαμάτορος χρόνου. Ὅλα ταῦτα λέγω, προξενοῦσιν ἐν ἐμοὶ γλυκεῖαν γαλήνην, ποθητὴν εὐτυχίαν, ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῶν πόνων, τῶν θλίψεων. Διέρχομαι ἐκεῖ ὥρας πολλὰς πλησίον πηγῆς τινος ὑπὸ τὴν δροσερὰν σκιάν πολυκλάδου ἀκμαίας, ἰσχυρᾶς πλατάνου, ἡ ὁποία μοῦ ἀνακινεῖ τὸ αἶσθημα τῆς ἰσχύος, τῆς ἀντοχῆς, τῆς ἀκαταβλήτου ἀκμαιότητος, τῆς ἐπαινετῆς σοβαρότητος. Θεωμαι δὲ ἐκεῖθεν τὸ μικρόν μου χωρίον καὶ ἐννοῶ τὰς κακίας ὑπ' ὧν περικυκλούται, μυκτηρίζω καὶ ἐλεεινολογῶ τὴν μικρότητα τοῦ ἀνθρώπου ἀρεσκόμενου νὰ ἐνδιαπρίθῃ εἰς τὸν βύθρον τοῦ φθόγου, τοῦ μίσους καὶ τῶν ἄλλων κακῶν, τὰ ὅποια ἐπιπολάζουσιν ἀνενόχλητα ἐκεῖ καὶ εἰς ὅλας τὰς κοινότητας τῆς Ἡπείρου.

Ἦτο ἀνέφελος καὶ εἶχε τὸ ζωηρότερον αὐτοῦ χρῶμα ὁ ὀρτανός. Ὁ ἥλιος ἔκαιε πολὺ καὶ ὁ τεττιζ ἦτο εἰς τὸ ζενιθ τῆς εὐθυμίας, ὅτε ἤρχισαν νὰ ἀναφαίνονται μακρὰν εἰς τὸν ὀρίζοντα ἀραιὰ, ἀδύνατα, καχεκτικά τινα νέφη. Ὁ βορείας ἐκοιμάτο ἡσυχά-ἡσυχά ἐξηπλωμένος εἰς τὰ πρῶτερα, τὰ λαχταριστά, τὰ γεμάτα εὐτυχίαν στήθη τῶν νυμφῶν τοῦ βουνοῦ καὶ ἀ-

περρόφα ἀπερίγραπτον γλυκύτητα ἀπὸ τὰ ροδάλλα, τὰ ἀφράτα μάγουλα τῶν ἀοράτων ἐκείνων πλασμάτων. Ἐν τούτοις τὰ νέφη ἤρξαντο ἐξογκούμενα, μελανούμενα καὶ σπυρδόντα νὰ καταλάβωσι ὅλον τὸ γυμνὸν διάστημα τοῦ οὐρανοῦ, ἡ δὲ ὄχληρὰ Ὀστρία μετὰ ὁρμῆς ἔβαινε σπυρδόντα νὰ καταλάβῃ καὶ ἐγκαθιδρύθῃ εἰς τὰ μέρη ταῦτα. Ἀλλ' ἰδοὺ ἐννοεῖ αὐτὴν ὁ βορείας καὶ τεταραγμένος ἐγείρεται ἄγριος καὶ μανιώδης ὁρμῶν ἀκράτητος κατὰ τῆς Ὀστρίας, ἡ ὁποία ἰκανὸν ἤδη εἶχε προχωρήσει ἐπωφελομένη ἀπὸ τὴν ἀπουσίαν τοῦ βορείας ἐν τῷ ἄμα συγκρούονται κρατερὸς βιαιότατος τότε συνάπτεται ἀγών μετὰ ἐκτάκτου λύσσης ἀγωνίζονται ἀμφότεροι ἐκπέμποντες ἐν τῇ συγκρούσει βροντώδη ἰσχυρότατον βόμβον προξενούντα φρικτὴν καὶ κατάπληξιν. Ἡ ὁργὴ ἐκτείνεται ἐρεθισμένη ἐκ τῆς ἀποτυχίας. Ὁ θυμὸς ἐξογκοῦται πελωρίως καὶ ἐντείνονται αἱ δυνάμεις μέχρι ἐντελείας· ὁ ὀξύτατος κλονισμὸς τῶν δένδρων καὶ ἡ βροντωδὴ κραυγὴ αὐτῶν μαρτυρεῖ τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν λύσσαν, ἡ ὁποία ὠθεῖ τοὺς δύο ἀνέμους· ἡ ἰκανὴ διάρκεια τοῦ χρόνου δείκνυσιν τὴν ἐπιμονὴν ἀμφοτέρων εἰς τὴν νίκην.

Γιὰ κύττα, παιδί μου, μοῖ λέγει παρατυχὼν γέρον πολυπείρος βοσκὰς πόσῃ ἐπιμονῇ, πόσον πείσμα ἔχουν καὶ οἱ δύο νὰ νικήσουν. Καὶ καλὰ ὁ βορείας ἔχει δίκαιον νὰ θέλῃ νὰ νικήσῃ, νὰ ἐπικρατήσῃ, γιατί ὅταν φυσᾷ αὐτὸς φέρνει τόσα καλὰ καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ εἰς τὰ ζῶα καὶ εἰς τὰ δένδρα καὶ εἰς τὰ φυτὰ· ὅταν φυσᾷ αὐτὸς παντοῦ εὐθυμία βασιλεύει· χαρούμενοι εἰναι οἱ ἄνθρωποι, παῖδοι, πλήρεις ζωῆς, μεστοὶ ἰλαρότητος καὶ ὑγιαίνοντες καὶ οἱ ἀσθενεῖς ὅλοι αἰσθάνονται ὅτι ἔχουν ζωὴν μέσα τους, ὅλοι νοιώθουν τὴν δύναμιν, τὴν φυσικὰ ἐκτενταμένην, ὅλοι φαῖδρουν καὶ κάποια χαρὰ, κάποια εὐθυμία. Εἰς ὅλους χλιαίνει ἡ δύναμις τῆς λύπης, τῆς ἀνίας, τῆς θλίψεως. Τὰ ζῶα σκιρτῶσιν ὠθαύμενα εἰς τοῦτο ἐξ ἐσωτερικῆς εὐχαριστήσεως. Τὰ φυτὰ μεγαλώνουν θαυμασίως καὶ μεγαλοπρεπῶς μεστῶνουν οἱ καρποί. Ὅλος ζῶη, ὅλος εὐθυμία, ὅλος δύναμις, ὅλος εὐτυχία, ὅλος παραγωγὴ εἶνε ὁ καυμένος ὁ βορείας. Ἀλλ' αὐτὴ ἡ διάβολο-ὄστρια τί ζητάει; τί θέλει αὐτὴ; γιὰ ποῖον σκοπὸν ἀγωνίζεται, ἀφ' οὗ ὅταν ἔρχεται φέρνει πάντοτε μαζί της τὴν κατῆφειαν καὶ ἀτομίαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, τὴν ἀδράνειαν καὶ τὸν ἐκνευρισμὸν εἰς τὰ ζῶα, τὸν μαρasmus καὶ καταστροφὴν εἰς τὰ φυτὰ, τὴν ἐρημωσιν εἰς τοὺς ἀγρούς καὶ εἰς τοὺς κήπους, τὴν ἀκαρπίαν εἰς τὰ δένδρα καὶ τὴν ἐκ τούτων πενίαν καὶ δυστυχίαν εἰς τοὺς πτωχοὺς; πόσοι καὶ πόσοι δὲν θὰ πεινάσουν ἐὰν βασιλεύσῃ αὐτὴ, πόσοι καὶ πόσοι δὲν θὰ μείνουν χωρὶς ψωμί, γυναι, δυστυχισμένοι, ἀπελπισμένοι; πόσοι καὶ πόσοι δὲν θὰ κάμουν συντροφία μετὰ τὴν δυστυχίαν, μετὰ τὴν λύπην, μετὰ τὴν θλίψιν, μετὰ τὴν στενοχωρίαν; καὶ ὅμως βλέπεις μετὰ πόσῃ μανίαν, μετὰ πόσῃ λύσσει ἀγωνίζεται, μετὰ πόσον πείσμα ἐπιμένει, μετὰ πόσῃ προθυμίαν καὶ ἄρροι ἐντείνει τὰς δυνάμεις τῆς;

Ἔτσι συμβαίνει γέρον μου, ἀπεκρίθη ἐγώ, εἰς ὅλην τὴν φύσιν. Αὐτὸ συμβαίνει καὶ μετὰ τοὺς ἀνθρώπους καὶ μετὰ τὰς κοινωνίας καὶ μετὰ τὰ ἔθνη, ἐξ ἴσου ἀγωνίζονται νὰ διαπρέψουν καὶ οἱ καλοὶ καὶ οἱ κακοί μετὰ τῆς αὐτῆς ζήσεως προσπαθοῦσι καὶ ἐκεῖνοι ἐκ τῆς ἀναδείξεως τῶν ὁποίων μεγάλη ὠφέλεια θέλει προσγίγνεσθαι εἰς τὴν κοινωνίαν, πολλὰ εὐτυχία θέλει ἐκχωρήσῃ εἰς πενιχρὰς οἰκίας, πολλὰ πικρὰ χεῖλη θὰ γελάσουν, πολλοὶ μαρμαίνοι θὰ νοιώθωσι μικρὰν ἀνακούφισιν, πολλοὶ δυστυχισμένοι, πολλοὶ ἀπελπισμένοι, πολλοὶ ἀπειρασμένοι θέλουν εὖρε σωτηρίαν, πολλοὶ ἀπευχόμενοι θέλουν προσλάβει δυνάμεις, πολλοὶ ἀδύνατοι καὶ ἀπροστάτευτοι θέλουν εὖρε προστασίαν, πολλοὶ χῆραι θέλουν ἀποβάλλει τὰ καθήμενα δάκρυα, πολλοὶ πεινασμένοι εὖρε ἄρτον πρὸς διάσωσιν τοῦ κινδυνεύοντος βίου. Ἐξ ἴσου λέγω προσπαθοῦσι καὶ ἐκεῖνοι ἐκ τῆς δράσεως τῶν ὁποίων μεγάλη δυστυχία θέλει ὀρμήσῃ εἰς τὴν κοινωνίαν, πολλοὶ οἰκία θέλουν ἀποβάλλει τὴν εὐτυχίαν, πολλὰ γελοῦμενα, παῖδα πρὸς

σωπα θέλουν ὑποδοθῇ τὴν κατῆφειαν καὶ σκυθρωπότητα· εἰς πολλὰς ψυχὰς θέλει ἐγκαθιδρύθῃ ἡ λύπη, ἡ ἀνία, ἡ ἀπελπισία ἡ ἀπόγνωσις, πολλοὶ θέλουν οἰκειοποιηθῇ τὴν πενίαν, τὴν στενοχωρίαν, τοὺς στεναγμούς, τὰ δάκρυα, πολλοὺς θὰ βασανίσῃ ἡ περιφρόνησις, ἡ ἀπαγοήτευσις, ἐκ πολλῶν οἰκιῶν θέλει ἀπελαθῇ ἡ τιμὴ, ἡ ὑπόληψις τὸ αἶσθημα τῆς ἀτομικότητος, πολλὰ γυναῖκες θὰ ἀποκτήσουν τὸ αἶσχος, τὴν καταισχύνην, πολλὰ θὰ ἔχωσι καθημερινούς ὀλολυγμούς, καθημερινούς κλαυθμούς, συνεχεῖς φλογερούς καὶ καυστικούς στεναγμούς. Καὶ ὅμως ἐστὶ δύναμις καὶ τούτους βοηθοῦσα καὶ αὐτοὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἔχουσιν ὑποχείριον τὴν ἐπιτυχίαν, ἡ ὁποία τοὺς ὁδηγεῖ ἀσφαλῶς εἰς τὰ περικαλλῆ εὐρέα ὁμάματα τοῦ πλοῦτου ἐνθα συναλυζόμενα ἀποβάλλουσι καὶ τὸ ἐλάχιστον ἔχρος τοῦ ἀνθρωπισμοῦ. Τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ μετὰ τὰ ἔθνη. Δάδε ὡς παράδειγμα τοὺς Τούρκους καὶ παρατήρησον μετὰ πόσῃ λύσσει ἀγωνίζονται, μετὰ πόσον φανατισμὸν, μετὰ πόσῃ αὐταπάρνησιν, μετὰ πόσον πείσμα.

Διὰ ποῖον ὅμως καταβάλλουσιν τόσας προσπάθειας, τόσας δυνάμεις, τόσας ἐνεργείας; μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ δύνανται νὰ βασανίσουν, νὰ ροφῶν τόσων χιλιάδων ἀνθρώπων, νὰ κάμνουν τόσας ψυχὰς νὰ ὑποφέρουν φρικτῶς, νὰ ἔρρουν καθημερινῶς, νὰ ἀφαιρῶν τὸν ἄρτον τῶν πτωχῶν, νὰ ἀρπάζουν ἀπὸ τοὺς σκλάβους τῶν ὀτι ἔχουν καὶ δὲν ἔχουν, νὰ γυμνῶν ὅσους βλέπουν νὰ προκόπτουν κάπως, νὰ μολύνουν τὴν τιμὴν, νὰ ποδοπατοῦν τὸ φιλότιμον, νὰ ἀποκηλώνουν καὶ ἐν γένει νὰ ὑποστηρίξουν τὴν δυστυχίαν, νὰ ὀδύνουν δυνάμιν εἰς τὴν θλίψιν, νὰ καλλιεργῶν ἐπιμελέστατα τὴν στενοχωρίαν, νὰ προκαλοῦν καθ' ἡμέραν δάκρυα καὶ στεναγμούς, νὰ προξενῶν συνεχῶς ὀλολυγμούς καὶ βαρυθυμίας, νὰ διατηρῶσι διαρκῶς τὸν φόβον καὶ τὴν τρομάραν, νὰ διαφυλάττωσιν ἀδιάρρηκτον σκῆτος, νὰ ἀποκλείωσιν ἐρημητικῶς τὴν χαρὰν, τὴν φαῖδρήτητα, τὴν εὐτυχίαν. Εἶσαι τόσων χρόνων γέρον μου, ἀλλὰ δὲν μοῦ λές σὲ ἄφησέ ποτε ὁ Ταῦρκος νὰ γελάσῃ, σὲ ἄφησέ ποτε νὰ νοιώσῃ εὐχαρίστησιν, νὰ νοιώσῃ εὐτυχίαν, νὰ νοιώσῃ γαλήνην εἰς τὴν ψυχὴν σου; ποτε σὲ ἔλειψεν ὁ φόβος τοῦ ξύλου, τῆς προσβολῆς, τῆς φυλακῆς; ποτε σὲ ἄφησεν νὰ χαρῆς ἄφοδα τὰ παιδάκια σου, νὰ χαρῆς ἄφοδα τὴν γυναῖκά σου, νὰ χαρῆς τὸ σπιτάκι σου; Αὐτὲς τὲς ἡμέρας εἰχομεν ταξίλι εἰς τὸ χωργιό. Εἶχεν ἔλθει ἕνας μουλιαζιμς μετὰ εἰς σουβαρίδες καὶ μόνον ὅτι δὲν ἠμπόρεσε δὲν ἔκαμε, μόνον ὅποια τυραννία δὲν ἔστοχάσθη δὲν ἐφήρμοσε, μόνον ὅσας προσβολὰς δὲν ἤξευρε δὲν προσήψεν εἰς τοὺς δυστυχεῖς ἀδελφούς μας, τὴν πρώτην ἡμέραν καὶ τὴν δευτέραν ἐγέμισε τὰς φυλακὰς ἀπὸ ἀνδράς καὶ γυναῖκας καὶ ἔδερνεν αὐτοὺς καὶ οἱ σουβαρίδες ἀδιάκοπα. Αἱ ἰσχυραὶ καὶ σπαρακτικώταται κραυγαὶ τῶν δερομένων, οἱ ὁποῖοι ἔσπαιρον καὶ ὠλολύζον σὰν μικρὰ παιδιὰ, ὅταν τὰ λαχταρίζουν, ἔδιδον νέαν εὐχαρίστησιν εἰς τὸν ἄγριον μουλιαζιμν, ὁ ὁποῖος ἀνακτὰ νέας δυνάμεις ἀκμαίτερος ἐξηκολούθει τὸ ἀπαίσιον ἔργον του. Αἱ παρακλητικαὶ φωναὶ, αἱ ἐξευτελιστικώταται ἱκεσίαι, τῶν πασχόντων ἐρέθιζον ἐτι μᾶλλον αὐτὸν καὶ ὁ ἄγριος ἀίμοδορώτατος θηρίον τῶν δασῶν ἐφάρμα μανιώδης καὶ λυσσάλεος κατὰ τῶν ἀνισχυρῶν καὶ ἀόπλων καὶ ἐγκαταλειμμένων ἐκείνων ὑπάρξεων. Ἀφ' οὗ δὲν ἠμπόρεσε μετὰ τὰ βασανιστήρια νὰ βγάλῃ χεῖματα, ὅσοι δὲν ὑπῆρχον, ἤρχισε τὰς κατασχέσεις. Καὶ ἔβλεπες τότε τὰ γίδια πωλούμενα πρὸς ὀκτα γρόσια τὴν μίαν, τὰ ἄλλα πρὸς ἑκατὸν γρόσια, τὰ σπῆτια πρὸς πεντακόσια γρόσια καὶ ἄλλα πολλά, τὰ ὅποια δὲν ἠμπορῶ τώρα νὰ σοῦ τὰ εἰπῶ, ὅτι μετὰ τὴν λύπην καὶ τὴν θλίψιν. Ἀλλὰ καμμιὰ ἡμέραν θὰ ἔλθῃ νὰ σοῦ ἐξιστορήσω, ὅσα χάλια τῶν ἀδελφῶν εἶδον.